

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Cele mai frumoase

povești de Perrault

Traducere din italiană: Rodica Chiriacescu

Repovestite de Stefania Leonardi Hartley

Cuprins

6	Frumoasa din pădurea adormită
20	Riquet cel moțat
30	Scufița Roșie
42	Cenușăreasa
56	Barbă Albastră
64	Griselda
76	Cele trei dorințe inutile
80	Piele de Măgar
90	Motanul încălțat
104	Zânele
110	Degețel

Frumoasa din pădurea adormită

Ilustrații de Katya Longhi

A fost odată un **REGE** și o **Regină** care își doreau foarte mult să aibă **copii**. În cele din urmă, li s-a născut o frumoasă **copilă** și, pentru a celebra fericitul eveniment, au organizat o mare **sărbătoare**. Au fost invitați toți locuitorii regatului, inclusiv zânele, fiecare dintre ele primind tacâmuri de aur, făcute **special** pentru această ocazie. La banchet a apărut și o **ZÂNĂ** bătrână, rea din fire, pe care

Pentru că nu existau destule tacâmuri de aur, aceasta a fost nevoită să se folosească de cele obișnuite, ceea ce a înfuriat-o foarte tare. După banchet, toate zânele s-au apropiat de leagăn pentru ca fiecare dintre ele să-i ofere copilei o virtute: care frumusețe, care dragălalășenie, care voce melodioasă...

Când sosi rândul zânei bătrâne, aceasta, ridicându-și amenințător **bagheta** magică, își rosti **URAREA:**

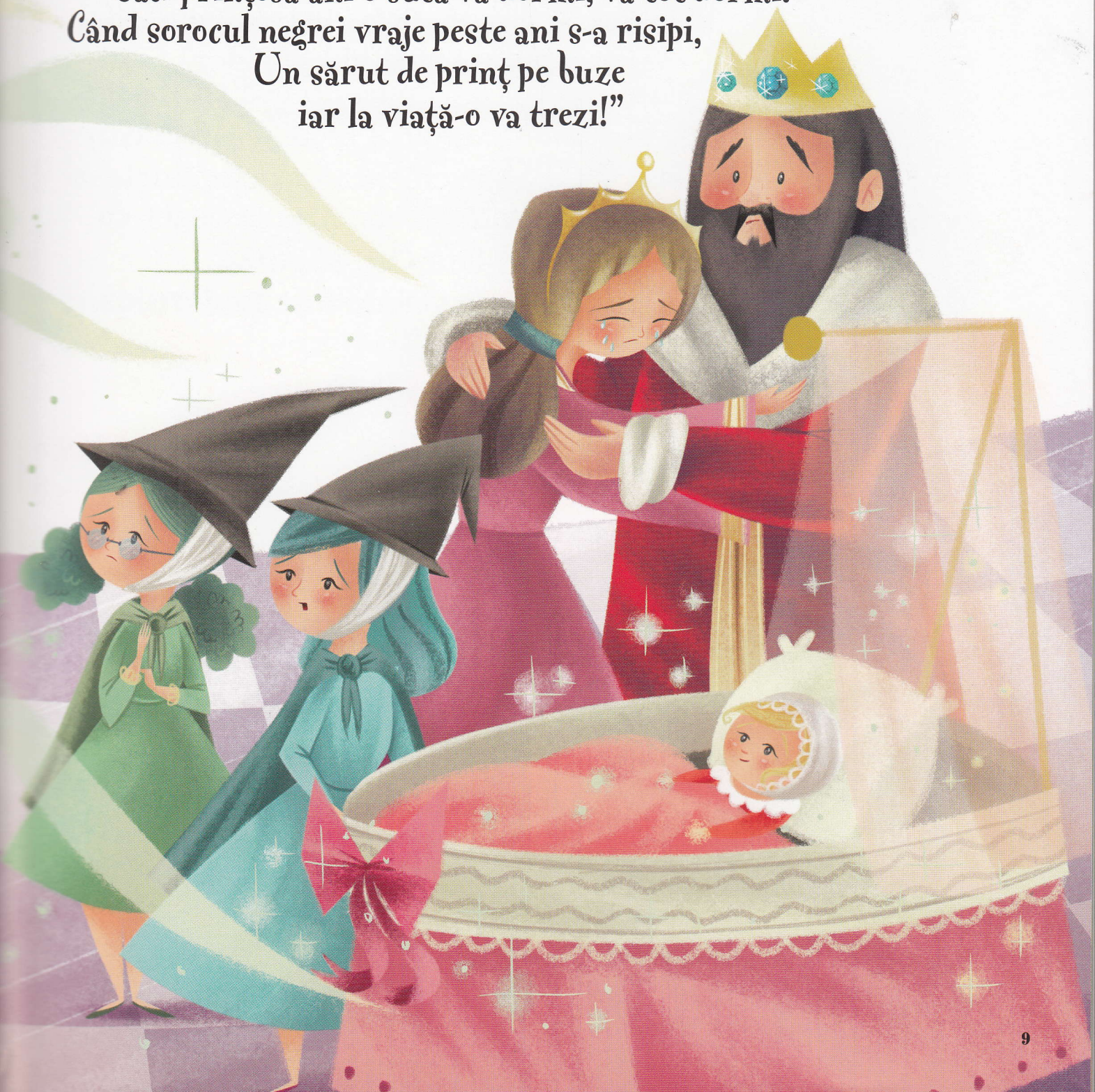
„Când prințesa va ajunge s-aibă șaisprezece ani.
Un fus vechi va fi mai aprig decât cei mai mari dușmani,
Degetul finuț i-a-mpunge și-n haîna, neagra zi
Fata, cum prezic acum, de îndată va muri”.

Regele, regina și toți cei prezenți au rămas **profund tulburati** de o asemenea crudă sentință.

Totuși, una dintre celelalte zâne, care nu-și **OFERISE** încă darul, înaintă și îi **încredință**:

„Chiar de o va mpunge fusul moartea nu o va sfârși,
Căci prințesa ani o sută va dormi, va tot dormi.
Când sorocul negrei vraje peste ani s-a risipi,
Un sărut de prinț pe buze
iar la viață-o va trezi!”

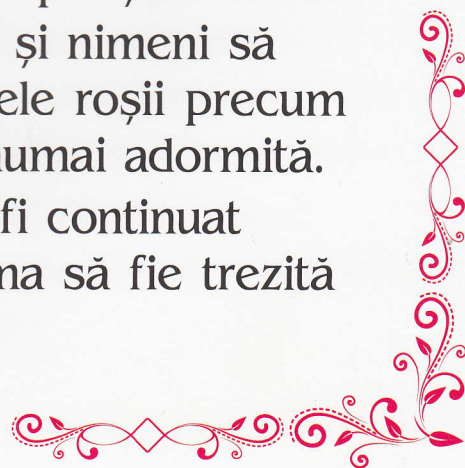
Pentru că voia să evite orice **risc**, regele porunci să fie **ARSE** toate fusele din regat. Anii se scurseră și copila crescuse, făcându-se tot mai frumoasă și mai bună, fără să-și cunoască destinul. În ziua în care împlinea șaisprezece ani, în timp ce se plimba prin castel, descoperi într-un **torn** foarte vechi o cămăruță uitată, în care trăia o bătrânică. Femeia torcea cu fusul și **vârtelnița**, neștiind de ordinul regal. **Curioasă**, pentru că nu mai **VAZUSE** asemenea obiecte, prințesa vru să încerce și ea, dar pe dată se împunse la deget cu fusul și căzu la pământ fără **cunoștință**. Orice încercare de a o readuce la viață a fost **zadarnică**.

Suveranii, dându-și seama că nu mai era nimic de făcut, au poruncit ca prințesa să fie așezată pe un pat de **dur** și **ARGINT** și nimeni să nu se apropie de ea. Pielea ei roz și buzele roșii precum coralul dovedeau că nu era moartă, ci numai adormită.

După cum fusese **prevăzut**, ea ar fi continuat să doarmă o sută de ani, până când urma să fie trezită de adevărata ei **iubire**.

Aflând de cele întâmplate, zâna care atenuase **BLESTEMUL** se duse în grabă și, cu o lovitură de baghetă magică, îi **adormi** pe toți locuitorii castelului. Orice lucru însuflețit sau neînsuflețit **încremeni** într-o clipă: oameni, animale, chiar și apa din fântână. Rugi plini de **spini** începură să înconjoare castelul, creând o **barieră** ce ar fi împiedicat pe oricine să se **apropie** înainte de termenul stabilit.

După o sută de ani, ajunse prin părțile acelea **un prinț** din regatul vecin. Văzând castelul înconjurat de rugi, **ÎNTRĂBA** pe oamenii locului cine locuia acolo. Un bătrân îi povesti **legenda** prințesei adormite, despre care auzise vorbindu-se pe vremea când era copil.

